

saadan Veit. Ellers troer jeg nok, at Iyderne ere praktiske Folk; men de Herrer have Uret, naar de troe, at det er praktisk at forcaste dette Forslag; det er i høieste Grad upraktisk. — Jeg troer ikke, — dette skal jeg svare et andet Medlem fra Jylland (Dahl) —, at Folket har været underkastet noget Tryk, idet det afgav sin Stemme i denne Sag. Det har været underkastet et Tryk af sin Forstand, som maatte sige, at det var nødvendigt at komme til en Ende, at en Sammensmeltning var nødvendig; men noget andet Tryk har Folket ikke været underkastet, thi Meningerne have sandelig havt Frihed til at røre sig, og de have, som de Herrer vide, ogsaa rørt sig paa vor Egn, saa godt som nogetsteds. Enhver Mand har altsaa været fuldstændigt oplyst om, hvad han skulde stemme om, og baade om hver Mand og om hele Folket gjælder det, at de aldrig i fuldere Maalet end nu have været kaldede til at afgive deres Stemme. Lad os, som kalde os Democrater (Muntherhed) — ja, det kalder jeg mig med fuldstændig saa megen Ret, som de, der have opkastet sig til Talsmænd for det menige Folk; de have ikke større Udkomst dertil end nogen af os Andre —, lad os respectere Folkets Dom, og jeg siger især til dem, som have henviist til, at der ogsaa efter dette Grundlovsforslags Vedtagelse vil være Uro og Ufred i Landet: Lad os respectere Folkets Dom, lad Enhver, hvis Mening er modsat den, som denne Gang udgaaer fra Rigsdagen, anvende hele sin Indsigt paa sine Medborgere, for at faae al Bitterhed og Misstemning imod de bedre stillede Classer ud af dem, saa gjør han en god og fædrelandssindat Gjerning, men det gjør man ikke ved at vedligeholde Uroen, ved at stille sig frem som dem, der ere de rette og sande Frihedsvener. Jeg paastaar, at netop de ere de sande Frihedsvener, som i dette Øieblik, da de have Magt dertil, for lange Tider sikkre Friheden i Danmark ved at vedtage Grundlovsudkastet, men at de ere usorgfaldige Venner af Friheden, som kaste den Frihed, der kan erhverves, ud paa den vilde Bøve, uden at de, saa lidt som nogen anden Dødelig, kunne see, hvad der kan hjerpes og bringes i Havn.

Riisnæl: Ja, ligesom jeg er ganske enig med det ærede Medlem, som nu satte sig, i, at det med Hensyn til vore indre Forhold vil være nødvendigt og idetmindste ønskeligt hastig at komme til Ende med vor Forfatningskamp og faae dette Forslag vedtaget, saaledes troer jeg ogsaa endnu naagtet de Yttringer, der ere faldne fra andre Medlemmer, at det er nødvendigt naadtill. Jeg finder mig foranlediget til denne Yttring i Anledning af den Henvendelse, som skete fra det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds (N. Hansen) til Conseilspræsidenten. Af den høitærede Conseilspræsidents Svar have ærede Medlemmer villet drage den noget hastige Slutning, at man slet ikke behøvede at tage noget Hensyn til Ublandet. Man har formodentlig meent, at der skulde være steet directe Indgriben i vore indre Anliggender fra Ublandet, og at, naar det var Tilfældet, maatte man tage Hensyn dertil, men dette har vistnok aldrig været Tilfældet; men jeg troer dog, at naar vi see hen til Ublandet, ere Forholdene der af den Besskaffenhed, at det vel maa anbefales os nu at tage disse Forhold i Betragtning. Krigen vaser ikke meget langt fra vore Grændser; vi vide ikke, naar Krigsbølgen kan slaae over vore Grændser. Dette er visseligen Noget, som vi ikke tør undlade at tage Hensyn til. Det vilde være meget ønskeligt, hvis Noget skulde skee, som vi maatte møde med hele den Kraft, som Enigheden giver, at Folket da ogsaa fandtes at være enigt, men Folket er ikke enigt, saalænge det ikke har samlet sig om een Forfatning. Ganske vist er det min Overbeviisning, at naar først Forfatningen er vedtagen, vil den fremkalde Uro lægge sig; Folket vil komme til Ro, naar det ikke blot overveier, hvad det har offret, hvad det har bundet, naar det ikke lades ude af Sigte, at Folket vinder tilbage, hvad det ved Rigsgaadsforfatningen ikke har havt Indsigt paa. Denne Indsigt vinder jo en stor Deel af Folket tilbage ved den nu foreslaaede Forfatning. Jeg siger, at Trudselen om en fortsat Uro i Folket er ikke bygget paa Sandhed. Det danske Folk er ikke saaledes, at det i Længden lader sig holde i en saadan Uro, naar det kommer til Overbe-